

hvad jeg ogsaa nævnte ved første Behandling, og jeg vil henstille til mine Meningsfæller i dette høje Ting at stemme for de paa-gældende Ændringer. Endvidere kan jeg anbefale Ændringsforslaget under Nr. 27 til § 16 om en Ændring i Refusionsreglerne. Jeg betragter denne Ændring, som den er formet under Udvalgsbehandlingen, som et Fremskridt i Forhold til Forslaget, som det oprindeligt blev forelagt, og jeg skal ligeledes anbefale mine Meningsfæller at stemme for denne Ændring.

Med Hensyn til de i Lovforslagets § 5 nævnte Takster, som den socialdemokratiske Ordfører omtalte, og hvorom der er stillet Ændringsforslag fra socialdemokratisk Side, vil jeg gerne tillade mig at bemærke, at naar jeg ikke har stillet Ændringsforslag til denne Paragraf, maa det ikke forstaaes saaledes, at jeg helt ud er tilfreds med de Takster, Lovforslaget indeholder, saaledes som jeg ogsaa udtalte ved første Behandling; men det er ud fra den Betragtning, at naar mit Parti i Folketinget har stillet Forslag derom, og dette Forslag er blevet stemt ned, vil der ikke være stor Udsigt til at faa denne Paragraf forandret i dette høje Ting. Under Hensyn til, at det saaledes kun vilde være en tom Demonstration — saaledes betragter jeg det —, har jeg ikke kunnet bekvemme mig til at stille Ændringsforslag.

I øvrigt skal jeg kun gøre en ganske kort Bemærkning til det Ændringsforslag, som er stillet fra konservativ Side, og det Ændringsforslag, som, i en anden Form, men med samme Mening, er stillet af to Medlemmer af Partiet Venstre. Jeg kan ikke se det formaalstjenlige i at faa denne Bestemmelse sat ind i Løven, først og fremmest af den Grund, at det forekommer mig, det vil være en højst mærkelig Bestemmelse at have i en Lov, men dernæst fordi jeg ikke kan se, af hvilken Grund man skulde nedsætte en Kommission, efter at dette Spørgsmaal i Forvejen er behandlet af en Kommission, der sad i en Aarrække. At der skulde komme noget nyt og bedre frem ved, at man nedsatte en ny Kommission til at behandle det Resultat, den første Kommission er kommet til, tror jeg ikke.

Udover det her nævnte skal jeg ikke fremsætte yderligere Bemærkninger; men anmode mine Meningsfæller i dette høje Ting om at stemme for de Ændringsforslag, jeg har anbefalet.

Thomas Larsen: Udenfor Betænkningen har det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Kloppenborg-Skrumsager) og jeg

tilladt os at stille et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at der samtidig med Lovens Ikrafttræden nedsættes en Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet om Muligheden af at kombinere Aldersrenten med en Forsikring. Vi har tænkt os, at Kommissionen skulde bestaa af 4 forsikringskyndige Medlemmer og en Formand, som alle udnævnes af Indenrigsministeren. Idet jeg anbefaler dette Forslag til det høje Ting, maa jeg begynde med at sige, at Forslaget er skrevet, før Betænkningen forelaa, saa det var Forslagsstillerne ubekendt, at denne indeholdt et Ændringsforslag, hvortil vi egentlig godt kunde have sluttet os. I Formen er Ændringsforslagene jo noget forskellige, men Grundmeningen i vort Forslag er den samme som den, der er fremsat i det Forslag, der er stillet af det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller). Naar vi har stillet dette Forslag, er det bl. a., fordi vi har den Opfattelse, at Løven om Aldersrente vil blive meget dyr. Vi ser jo meget vel, at naar Aldersrenten indtræder ved 65 Aars Alderen, vil der i 1933, naar den er traadt fuldt ud i Kraft, foregaa en betydelig Afgang fra neden, men samtidig har Løven, saaledes som den er affattet, udvidet Mulighederne for Tilgang fra oven, altsaa for deres Vedkommende, som er over 65 Aar. Naar jeg har undersøgt de lokale Forhold, f. Eks. i min Kommune, er jeg kommet til det Resultat, at den Tilgang, der vil finde Sted fra oven, vil fuldt ud opveje Afgangen fra neden, og da tillige Gennemsnitsrenten, som det jo maa kaldes efter det nye Lovforslags Titel, er højere end Gennemsnittet af den nuværende Alderdomsunderstøttelse, ser jeg ogsaa deri et Moment, som slaar den Tanke yderligere fast, at Løven vil blive ikke saa lidt dyrere end beregnet.

Dette er dog for os ikke det største Moment i Sagen, det er ikke Pengene, det drejer sig mest om; men hele dette Spørgsmaal indeholder for os et dybt moralsk Moment, saaledes som det ogsaa blev udtalt af det ærede 3die Medlem for 5te Kreds for et Øjeblik siden. Jeg tror, at hvis man Slægtled efter Slægtled lægger Befolkningen paa Sinde, at man ikke behøver at bekymre sig videre for sin Alderdom, hverken for sit eget Vedkommende eller for sine nærmestes, saa vil det være ulykkebringende for Samfundet. Dette, at man er udenfor Ansvar, er aldrig godt. Her indeholder Forsikringstanken et dybt moralsk Moment, og derfor er det, vi har stillet Forslag om, at der i Løven bliver optaget en Bestemmelse, som sikrer, at man kommer ind paa Overvejselen af dette Spørgsmaal